

for og imod i de offentlige Debatter angaaende denne Sag. Det kan naturligviis ikke være Andet, end at Enhver, som har tænkt over Sagen, og især Enhver, hvis Pligt det er at tage Deel i at fremme den, ogsaa bør tage alt Det under Overveielse, som under de offentlige Debatter er fremsat for eller imod. Men, naar Ministeriet derefter kommer til den Overbeviisning, at det, som er foreslaaet, er det, som Ministeriet ene kunde foreslaae, maa Ministeriet vistnok holde sig til det, hvad enten den offentlige Mening, hvorledes man end søger at kjende den, maa have yttret sig derimod eller ikke.

Det er blevet sagt, at der ikke kunde være nogen Nødvendighed for at foreslaae Kongelovens Arvesølges Affkælfelse (Hør!). Dette er naturligviis et Hovedspørgsmaal. Da et Forslag desangaaende indeholdes i det kongelige Budskab, kan vel Enhver være overbevist om, at ogsaa dette Spørgsmaal har været taget under Overveielse i Ministeriet, forinden Forslaget blev fremlagt.

Ministeriet er kommet til den Mening, at de affluttede Tractater og øvrige Overeenskomster gaae ud fra den Forudsætning, at den for Tiden i Danmark gjældende Arvelov skal ophæves; Ministeriet er kommet til den Overbeviisning, at de fordrer, at Dvindelinien ikke blot for en vis Tid, men for bestandigt skal udelukkes fra Arveret til den danske Throne. Forudsætningen deraf er, saa forekommier det mig, allerede givet i Warschauerprotokollen; deri er allerede udtalt, som den første og væsentligste Maade, hvorpaa det Diemed skulde opnaaes, som de høie Contrahenter have havt for Øie, nemlig Freden i Norden: at Mandstammen alene skulde kaldes til Arv med Udelukkelse af Dvinden. En lignende Sætning er ogsaa optagen i Londontractaten. Man har vel derimod villet indvende, at denne Sætning kun skulde gjælde med Hensyn til Arv i Totaliteten af de Lande, som nu ere forenede under Hs. Majestæts Scepter, og at dermed meget vel lod sig forene, at Kongelovens Arvesølge blev vedligeholdt for det Tilfælde, at Mandstammen af den ophøiede Prinds, som, hvis den nærværende Mandstamme uddøer, skal kaldes til Thronen, ogsaa skulde uddøe.

Men det maa, hvad der ogsaa er blevet udtalt, vel erindres, at det erkjendes for at være et vedvarende Princip, at samtlige under det danske Scepter forenede Lande, skulde bevares; med dette Princip staaer det i Strid, naar man, for et vist Tilfældes Skyld, vil bevare Kongelovens Arvesølge for de Lande som nu ere undergivne den. Naar nemlig det Tilfælde indtraadte, at Mandstammen uddøde og Dvindelinien var nærmeste Arving til Thronen, da kunde Princippet om Landenes Sammenhold ikke vedligeholdes, naar man gif ud fra den Forudsætning, at kun Mandstammen kan regjere i de Dele af Monarchiet, hvortil den gottorpiske Linie troer sig arveberettiget. Det kunde altsaa ikke vedligeholdes, hvis man skulde følge Kongelovens Arvesølge, og det vilde overhovedet forekomme besynderligt, om man vilde vedligeholde en Arvelov, som den første Gang, den skulde anvendes, og hver Gang, der blev Spørgsmaal om dens Anvendelse paa Dvinder, nødvendigviis maatte tilfidesættes.

Det er blevet bemærket, at der i Ministeriets Forslag er — saa udtrykte man sig — forbundet eller sammenknyttet to Bestemmelser, som ikke staae i noie Forbindelse med hinanden, og at Ministeriet derved skulde have tænkt at ville — saa har man meent — nøde Nøgledagen til at gaae ind paa begge Dele (Ja! Ja!), uagtet det kun var nødvendigt, efter hvad man har troet, at antage den ene. Naar Ministeriet gaaer ud fra den Mening, at man, ifølge Tractaterne, maa kunne fordrer, at Kongelovens Arvesølge affkælfes, saa er det ganske naturligt, at Ministeriet ikke har kunnet undgaae at optage den omtvistede Bestemmelse i Budskabet, ligesaa vel som den, at Thronfølgen, hvis den nuværende Mandstamme uddøer, skal gaae over paa Hs. Høihed Prinds Christian af Glücksborg og dennes mandlige Affkom. Det har altsaa ikke været, for at bevirke en Afstemning mod Bedkommendes Overbeviisning i enkelte Punkter, at denne Forbindelse er stæet, men Forbindelsen er aldeles nødvendig efter den Forudsætning, hvorfra Ministeriet, ved at tilraade Hs. Majestæt Budskabet, er gaaet ud.

Man har lagt særdeles Vægt derpaa, at det skulde være Kongelovens Arvesølge, som organisk forenede Kongeriget med Hertugdøm-